

« Δεν επηρεάζομαι εγώ απ' τις εφημερίδες, ο Ολυμπιακός δεν έπιασε την απόδοση που ξέρουμε. Έφυγα κουμπωμένος από το γήπεδο. Δεν μου άρεσε ο Ολυμπιακός. Βέβαια είχε απώλειες, έλειπαν κάποιοι βασικοί παίκτες.

« Ο Ηρακλής κατέβηκε στο α' ημίχρονο με τέσσερις συν τέσσερις παίκτες πίσω, ενώ και τους δύο επιθετικούς τούς γύριζε στο ημικύκλιο της σέντρας, ήταν 10 παίκτες σε απόσταση 45 μέτρων! Ήταν μια ομάδα που τρέχει και κλείνει τους χώρους, περιορίζει τον Ολυμπιακό, αλλά δεν είχε κουράγια ο Ηρακλής και ικανότητα να βγάλει μια επίθεση της προκοπής! Μία φάση δεν έκανε! Με εξαίρεση τη φάση που ζήτησαν πέναλτι, η οποία ήταν θέατρο πασιφανές.

« Τι να πω για τον Ηρακλή που δεν μπόρεσε να κάνει μία ευκαιρία απέναντι σε αυτόν τον μέτριο Ολυμπιακό. Είναι κατάντια αυτό το πρωτάθλημα, σας έχω πει, να είναι όλες οι ομάδες τόσοσ πολλούς βαθμούς πίσω από την κορυφή.

« Ο Ολυμπιακός πήγε να ριζει το βάρος στα άκρα του, με Ρόμενταλ και Ριέρα, αλλά ήταν και οι δύο χάλια! Τον Ρόμενταλ τον έχω πει από καιρό «Τιτίκα» έτσι όπως παίζει στον Ολυμπιακό, απ' την αρχή της σεζόν τον είπα έτσι, ενώ πιστευα στα προσόντα που αποδεδειγμένα έχει. Δεν μπορώ να καταλάβω πώς αυτός ο παίκτης που αποδίδει τα μέγιστα στην Εθνική Δανίας, με τον Ολυμπιακό

“Τα πάντα όλα”

με τον Νίκο Αλέφαντο

«Περιμένω την Τιτίκα και τον ανύπαρκτο να πλευροκοπήσουν»

παίζει σαν Τιτίκα. Μεταξένιος, άτολμος, ούτε το 40% αυτού που παίζει στην Εθνική του δεν δίνει ε-δώ. Αν δεν κάνεις μια πλαγιοκόπηση με μέτριες ελληνικές ομάδες μέσα στο Καραϊσκάκη, τότε θα κάνεις; Πότε θα πλευροκοπήσετε ρε!

« Τα ίδια ισχύουν και για τον Ριέρα. Αυτός μου τη δίνει ακόμα πιο πολύ γιατί έχει στοιχίσει πάρα πολλά λεφτά. Βαρύς, ανύπαρκτος, κι αυτός απ' την αρχή της σεζόν μπήκε στο στόχαστρο της κριτικής μου. Να ξέρετε, στις περισσότερες περιπτώσεις η καλή η μέρα φαίνεται από το πρωί. Όπως με τον Μιραλάς. Από το δεύτερο ματς που τον είδα, είπα «πο-πο-πο, εδώ είμαστε, αυτός είναι παικτάρα καταπληκτική». Ό,τι καλύτερο έχει ο Ολυμπιακός φέτος είναι αυτός ο παίκτης.

« Είναι παραφρονία να βλέπεις τον Ιμπαγάσα

να κάνει τον κόφτη. Δεν τραβάει και ο Γιαννάκης Παπαδόπουλος που ποτέ δεν τον πίστεψα, με αποτέλεσμα να σου έχει γίνει ο διακριθέντας σου ο Φουστέρ! Ένας εργάτης δηλαδή που τα δίνει όλα, ένας φιλότιμος.

« Ο Πάντελιτς έκανε πολύ ωραίο γκολ, πολύ σωστά δεν έδωσε την μπάλα και την πήρε πάνω του την προσπάθεια. Είναι αυτό που σας έχω πει, δεν ξέρει την πολλή μπάλα, αλλά έχει το γκολ.

« Ο Ραούλ Μπράβο έκανε μεγάλο παιχνίδι. Επειδή ήταν σε καλή μέρα, ορθά ο Βαλβέρδε για να καλύψει τα προβλήματα με τις απώλειες και για να δέσει την ομάδα, πέταξε και τον Χολέμπας μέσα και πέρασε τον Μπράβο κόφτη για κάποια λεπτά. Ορθή κίνηση, αφού δεν είχε τίποτα άλλο στον πάγκο.

« Στην άμυνα ο Αβραάμ δεν πείστηκε, ο Ποτουριδής ήταν θετικός, στέκεται καλά παρά τη πολύ νεαρή ηλικία του. Ο Τοροσίδης ήταν ο γνωστός καλός παίκτης, ερχόταν κι από τραυματισμό.

« Στα χαφ πονάει ο Ολυμπιακός. Πονάει πολύ. Μεταγραφάρες θέλει εκεί, όχι παικτάκια. Για το Τσάμπιονς Λιγκ μιλάω. Στην Ελλάδα εντάξει, είναι η καλύτερη ομάδα. Σκεφτείτε, δεν έχουν τραβήξει καθόλου οι δύο του καλές μεταγραφές στα άκρα, ο Ριέρα και ο Ρόμενταλ, και όμως είναι 5 βαθμούς μπροστά. Αν τραβούσαν αυτοί οι δύο φέτος, πού θα ήταν τώρα ο Ολυμπιακός;»

Κυρίες και κύριοι, το Κύπελλο Αγγλίας!

Την στιγμή, που σε όλο τον κόσμο (εκτός ίσως από την Ισπανία), ο θεσμός του Κυπέλλου έχει υποβαθμιστεί, στην Αγγλία, ο παραδοσιακότερος θεσμός, παραμένει στις τοπ προτιμήσεις των φιλάθλων. Με αφορμή το μεγάλο ντέρμπι της Κυριακής, ανάμεσα στην Μάντσεστερ Γιουν. και την Λίβερπουλ (προκρίθηκε η Μάντσεστερ με 1-0), θα εξερευνήσουμε την ιστορία και την μαγεία του από το 1872 μέχρι τις ημέρες μας.

139 χρόνια ιστορίας

Η σκέψη ήταν να συμμετέχουν στον θεσμό όλες οι ομάδες, που ανήκαν στο δυναμικό της Ομοσπονδίας και μέσα από νοκ-άουτ αναμετρήσεις, να κατακτούν το Κύπελλο. Η σχετική πρόταση έγινε μετά από μόλις 8 χρόνια λειτουργίας της Ομοσπονδίας και με τα μέλη από τα αρχικά 11, να έχουν γίνει 50. Μάλιστα υπήρξε και η σχετική δοκιμή σε ένα σχολικό πρωτάθλημα. Στα πρώτα χρόνια του θεσμού, πήραν μέρος κάποια στιγμή Σκωτσέζικες και Ιρλανδικές ομάδες, ενώ κανονικά συμμετέχουν οι σύλλογοι από την Ουαλία, και η Κάρντιφ μάλιστα το κατέκτησε το 1927 και έπαιξε και στον τελικό του 2008.

Έδρα του τελικού είναι παραδοσιακά το Ουέμπλεϊ. Μπορεί στα πρώτα χρόνια, διάφορα γήπεδα, κυρίως του Λονδίνου, να φιλοξένησαν τελικούς, όμως από το 1923 μέχρι το 2000, τα φώτα άναβαν στο πιο ιστορικό γήπεδο της Γηραιάς Αλβιώνας. Για μια βετία, μέχρι να κατασκευαστεί το νέο Ουέμπλεϊ, η έδρα μεταφέρθηκε με μεγάλη επιτυχία στην Ουαλία και το Κάρντιφ, όμως όπως και να χει, τελικός Κυπέλλου σημαίνει Ουέμπλεϊ.

Μέχρι το 1993, ένα κάποιος τελικός τελειώνει ισόπαλος, υπήρχε επαναληπτικός (αν και μόνο 6 φορές συνέβη αυτό από το 1923), όμως η Ομοσπονδία «εξουγχρονίστηκε» και εισήγαγε την παράταση και τα πέναλτι (χρειάστηκαν μάλιστα 2 φορές, στους τελι-

κούς του 2005 και 2006).

Το FA CUP σημαίνει Αγγλία

Σε μια έρευνα-διαγωνισμό, που έγινε από το υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού, το Κύπελλο ταυτίζεται από τον κόσμο με τον «πολιτισμό» της Αγγλίας, μαζί με το μνημείο του Στόουνχετζ, μια κούπα τσάι, το διπλό λεωφορείο, και άλλες χαρακτηριστικές εικόνες. Θα γίνει μάλιστα ειδική τελετή για την ανάδειξη της πιο χαρακτηριστικής «αγγλικής εικόνας».

Η τηλεόραση και το ραδιόφωνο, δίπλα στον θεσμό

Ακόμη και στους πρώτους γύρους του Κυπέλλου, τα γήπεδα γεμίζουν από κόσμο. Οι οπαδοί είναι κοντά στις ομάδες τους και αυτοί των μικρότερων συλλόγων, ζουν πάντα με την προσδοκία να βιώσουν εκείνοι, το παραμύθι της σταχτοπούτας. Ραδιόφωνο και τηλεόραση, από πολύ νωρίς κάλυψαν τους αγώνες του Κυπέλλου, με την κορύφωση βέβαια να γίνεται στο μεγάλο τελικό.

Ο τελικός του 1926, Μπόλτον-Μάντσεστερ Σίτυ, ήταν ο πρώτος, που μεταδόθηκε ραδιοφωνικά και στην πραγματικότητα ήταν και η πρώτη αναμέτρηση Κυπέλλου, που «έπαιξε» στα ερτζιανά. Όχι όμως σε όλη την Βρετανία, αλλά μόνο στα δημόσια κτίρια, του Μάντσεστερ και του Μπόλτον, μπορούσαν οι φιλάθλοι να

ακούσουν την αναμετάδοση.

Την επόμενη χρονιά, το BBC, μετέδωσε την συνάντηση της Κορίνθιανς (ερασιτεχνική ομάδα, που λόγω καταστατικού, μέχρι το 1922 δεν έπαιρνε μέρος στην διοργάνωση) και της Νιούκασλ (που κέρδισε 3-1), από την έδρα της Κρόσταλ Πάλας.

Τρεις μήνες αργότερα, η Κάρντιφ κέρδισε στον περσιφίημο τελικό την Αρσεναλ, κατακτώντας το τρόπαιο, για πρώτη φορά στην ιστορία της, με ρα-

διοφωνική κάλυψη από το κρατικό ραδιόφωνο.

Η τηλεόραση κάνει την εμφάνισή της το 1937, στον τελικό της Σάντερλαντ με την Πρέστον, και το BBC, μεταδίδει στιγμιότυπα. Την επόμενη σεζόν όμως, υπάρχει κάλυψη, όλου του «τελευταίου αγώνα» της διοργάνωσης ανάμεσα στην Πρέστον και την Χάντερσφιλντ. Υπολογίζεται ότι 10.000 (!) κόσμος, είδαν την αναμέτρηση να κρίνεται με πέναλτι στο τελευταίο λεπτό της παράτασης από τον Τζορτζ Ματς (1-0 η Πρέστον). Το 2005, η επικράτηση της Αρσεναλ επί της Μάντσεστερ Γιουν στα πέναλτι στο Κάρντιφ, είχε τηλεοπτικό κοινό, που ξεπέρασε τα 484 εκατ τηλεθεατών!

Αυτό είναι το 4ο Κύπελλο

4 κύπελλα έχουν κατασκευαστεί και έχουν δοθεί στις νικήτριες ομάδες. Το 1ο φτιάχτηκε από τους Martin, Hall & Co, για την περίοδο 1872-1895.

Ήταν από ασήμι, με ύψος 45,7 εκατ. και κόστιζε μόλις 20 λίρες Αγγλίας. Είχε την εικόνα ενός ποδοσφαιριστή, και ήταν γνωστό ως Little Tin Idol.

Παρότι οι Γουόντερερς το κέρδισαν 3 φορές και θα μπορούσαν να το κρατήσουν στην τροπαιοθήκη τους σύμφωνα με τους κανονισμούς, εκείνοι το παραχώρησαν στην Ομοσπονδία και η τελευταία ομάδα, που το «σήκωσε» ήταν η Αστον Βίλα. Όμως πέντε μήνες αργότερα κλάπηκε από τον κόσμο, και παρά την αμοιβή των 10 λιρών, δεν βρέθηκε ποτέ.

Η Σέφιλντ Ουέντοντεϊ κατέκτησε το 2ο Κύπελλο και η Νιούκασλ η τελευταία, στην περίοδο 1896-1910. Αργυροποιοί από το Μπέρμιγχαμ, οι Messrs Vaughton's, ήταν οι κατασκευαστές του, και μάλιστα προνόησαν να έχουν και μινιατούρες ρεπλικες, ώστε να μπορεί κάποια ομάδα να το βάλει στην αίθουσα τροπαιών της.

Το 2005 ο πρόεδρος της Μπέρμιγχαμ Σίτυ, το αγόρασε σε δημοπρασία, και εκτίθεται πλέον στο εθνικό μουσείο ποδοσφαίρου στο Πρέστον. Και όπως διαπιστώνετε, έχει πάρα πολλές ομοιότητες με το πρώτο.

Το 1910, η ομοσπονδία αποφάσισε να το αποσύρει, αφού ήδη το είχαν «αντιγράψει» παράνομα. Μια σειρά εταιριών, κλήθηκε να καταθέσει τα σχέδια για το 3ο Κύπελλο. Οι Messrs Fattorini and Sons από το Μπράντφορντ, ήταν οι νικητές του σχετικού διαγωνισμού και από «ειρωνεία της τύχης», η Μπράντφορντ ήταν και η πρώτη, που το σήκωσε ψηλά το 1911. Ήταν 48,2 εκατ ψηλό χωρίς την βάση του, και είχε βάρος 4,9 κιλά.

Μετά από 80 χρόνια, αντικαταστάθηκε από ένα ακριβές αντίγραφο του, που συνεχίζει μέχρι σήμερα να αποτελεί τίτλο τιμής, για όποια αγγλική ομάδα το κερδίσει.

